

Liturgie v.d. bevestigingsdienst op 16 juni

Welkom en stilte

Lied 283: 1, 2, 3 en 5

Bemoediging en groet

Klein Gloria

gebed

Hoor ons aan, Eeuwige God,

Gij die ons hart aanziet, Gij die onze diepten peilt,

Blijf ons niet verborgen!

Wij herkenden U niet, wij zochten onszelf, Heer, vergeef ons.

Doe ons herleven en maak ons weer nieuw,

Schenk ons uw genade, en breng ons in het reine, met U en met elkaar.

Zegen ons met vrede, wanneer wij tot U komen, door Jezus Christus, Amen.

Afscheid v.d. vertrekkende ambtsdragers: 255. (Theun en Alie Elzinga, Wicher v.d. Heide)

Lied 90: 1 en 8.

Presentatie v.d. nieuwe ambtsdragers, 256 (Siebe Fennema, Jitze Kerkstra als ouderling kerkrentmeester en Jacob Braaksma als diaken)

Inleiding op de bevestiging, 258-9.

Belijdenisvragen, op p. 108

Zingen lied 670: 1, 2 en 3

Gelofte van de ambtsdragers, 260

Lied 670: 4, 5, 6 en 7.

Gebed bij de bevestiging en zegen

Heer onze God, wij zegenen U,

dat Gij in uw goedheid een volk hebt gekozen, U tot een eigendom
een koninklijke priesterschap, om uw grote daden te verkondigen.

Wij zegenen U dat Gij in uw goedheid uw Zoon Jezus Christus gezonden hebt
om de gestalte van een dienstknecht aan te nemen
zichzelf te vernederen en gehoorzaam te worden tot de dood aan het kruis.

Wij prijzen U dat Gij hem verhoogd hebt
en hem de naam boven alle naam gegeven hebt.

Wij prijzen U dat Hij, opgevaren ten hemel, gaven gaf aan de mensen,
om te dienen en te troosten, te vermanen en leiding te geven -
tot opbouw van zijn lichaam de kerk.

Wij danken U dat Gij deze mensen geroepen hebt tot het ambt
van ouderling en diaken en dat wij hen als zodanig,
in uw naam en gehoorzaam aan uw wil, mogen bevestigen in hun dienst

en wij vragen U ootmoedig:

Zend uw heilige Geest op N

maak hem ouderling-kerkrentmeester in deze gemeente

om in liefde om te zien naar de mensen

en uw gemeente op te bouwen.

Zend uw heilige Geest op N

maak hem diaken in deze gemeente

om in liefde om te zien naar de mensen

en uw barmhartigheid gestalte te geven, Amen.

Gebod: Geef hen de genade, zo smeken wij,
om trouw en standvastig te zijn aan hun belofte
en standvastig in hun dienstwerk.

Dat zij vast in het geloof en overvloedig in de hoop
geworteld en gegrond mogen blijven in de liefde van Christus.
in Jezus' naam bidden wij U, Amen.

Verwelkoming en Vraag aan de gemeente: (ja van harte)
Gemeente, dit zijn uw nieuwe ouderlingen en diaken,
wilt u hen in uw midden ontvangen en hen hooghouden in hun ambt?
Antwoord: Ja, van harte.

We zingen de nieuwe ambtsdragers toe: Gebed om zegen.

Gebed voor de opening v.h. Woord
Gij, onze Bevrijder, die ons roept
om uw vrede en liefde overal op aarde bekend te maken,
laat het Woord van uw belofte onze kracht en onze rijkdom zijn,
door Jezus, uw Zoon, dit uur en alle dagen van ons leven. Amen.

Lezing Jozua 2: 1-14

Lied 909: 1 en 2.

Lezing Hebrëeën 11: 23-31

Lied 909:3

Verkondiging

orgelspel

Lied 705: 1, 2 en 3.

Gebeden

Hemelse Vader,

in uw wijsheid hebt u vele gaven geschonken aan uw kerk.

Ook in deze gemeente wagen mensen het, zowel ambtsdragers als andere
vrijwilligers, om in uw dienst op weg te gaan, en U waagt het met hen.

Wij bidden voor hen allen, omring hen met uw heilige Geest,
laat hen beziel worden door de nabijheid van uw Zoon, uw Rijk.

Zo bidden wij: Heer, wees ons nabij.

Wij bidden dat wij hier ons dagelijks leven met elkaar zullen delen
als een gemeente die is als het zout der aarde en als licht voor de wereld.

Wij bidden U voor deze wereld, waarin nog zoveel ongelijkheid is tussen rijk en
arm, tussen blanken en gekleurde mensen, tussen mannen en vrouwen.

Dat wij blijven werken aan een wereld waarin iedereen tot zijn recht komt,
en niemand gediscrimineerd wordt op grond van afkomst, geslacht of godsdienst.
In het bijzonder bidden we voor christenen die verdrukt worden in andere landen,
di hun geloof niet vrij kunnen belijden.

We bidden voor de zieken, wees Gij hen nabij en geef hen kracht,

We bidden voor allen die verdriet te verwerken kregen in de afgelopen tijd

We noemen in stilte de namen van hen die ons na staan,... Onze Vader.

Collecte

Lied 103c: 1, 2 en 3.

Zegen, 3x amen.

Gemeente van onze heer Jezus Christus,

Wat betekent het om ambtsdrager te zijn? Ambtsdrager van Christus, geroepen om zijn lichaam, de kerk te dienen? Het is te vergelijken met de rol van verspieder. Je gaat er namens de gemeente op uit, net als die twee verspieders. En wat kom je dan al niet tegen. Het is, zeker als je voor het eerst begint, onbekend terrein voor je. Je komt in aanraking met die mensen van Jericho, mensen die je nog niet kent, met vreemde gebruiken. Zo kom je ook mensen en situaties tegen, die je nog niet kent. En dat kan best even moeilijk zijn. Maar je mag weten dat je het niet alleen hoeft te doen. Er zal altijd hulp voor je zijn. Een andere verspieder, die met jou meedenkt. Gemeenteleden die meehelpen. Of heel onverwacht, zo'n vrouw als Rachab. Ze behoort niet tot het kerkvolk, maar ze is wel gastvrij. Ze helpt je als verspieder-ambtsdrager om uit een netelige situatie te ontsnappen. Totaal onverwacht. Maar dat zijn wel gouden momenten, als je buiten de kerk begrip ontvangt voor waar je mee bezig bent.

Verspieders. Hoezo dan? Waar ga je dan naar toe? Jozua stond op het punt om het beloofde land binnen te trekken. In dat land zouden ze gaan leven zoals God het bedoeld had. Er zou zegen op hen rusten, shalom, vrede voorgoed. Zo zijn wij in de kerk op zoek naar Gods koninkrijk, naar een leven in gerechtigheid en vrede met de naasten. Daarvoor heeft de kerk de ambtsdragers nodig, om te kijken waar en hoe dat koninkrijk gerealiseerd kan worden. Het gaat om aanknopingspunten voor de boodschap van het evangelie. Waar kunnen we iets van Gods liefde laten zien? Hoe vertellen we de mensen over Gods toekomst? Hoe kunnen we barmhartig zijn voor mensen in nood?

Wij kijken in deze wereld, maar tegelijk weten we dat Jezus' koninkrijk niet van deze wereld is. Het is vaak bar en boos. Stees meer mensen ervaren de samenleving als hard en gesloten, ze missen een hartelijk woord en hebben het idee dat ze vastlopen op een muur van onbegrip, met stress of burnout tot gevolg. De wereld raast maar door, een goed gesprek is zeldzaam. Dan lijkt Christus' koninkrijk wel heel ver weg. Gods toewending tot de wereld in Jezus werd niet op prijs gesteld. Het bracht Jezus uiteindelijk aan het kruis. Zo ontmoeten de verspieders ook veel weerstand. De koning van Jericho beschouwt hen als vijandige spionnen. Hij wil hen gevangen nemen.

Maar Rachab blijkt uit ander hout gesneden te zijn. Zij behoort als hoer tot een onderdrukte klasse van mensen. Het gezapige leven van de machtigen en de rijken kan alleen maar bestaan doordat andere groepen uitgebuit worden. De prostituees vormden één van die onderdrukte groepen. Vanwege de vernederende aard van hun werk en het taboe dat daarop rustte, waren zij niet in tel. Ze werden beschouwd als minderwaardig en moesten in armoede werken. Waarschijnlijk moest Rachab ook nog de kost verdienen voor haar familie, zoals dat nu nog gebeurt in veel Latijns-Amerikaanse landen.

Het verhaal vertelt dat Gods koninkrijk open staat voor juist deze onderdrukte vrouw. Mensen uit onderdrukte groepen hebben niks te vrezen van het bijbelse Israël. Gods volk komt immers uit de slavernij, het zijn zelf ook gemarginaliseerde mensen, die alleen dankzij Gods genade zover zijn gekomen. Wellicht weet Rachab dat en wil ze daarom de verspieders helpen. Ze erkent hun God als een macht in de hemel en op aarde. Ze beseft dat deze God haar en haar familie kan bevrijden van de heersers, en ze wil deel krijgen aan de toekomst die deze God zal

scheppen. De God van Israël is telkens weer de bevrijder van de armen en de kleinen in de wereld.

Het koninkrijk van God is dus niet van deze wereld met al haar onderdrukking en uitbuiting. Wij zijn als gelovigen gasten en vreemdelingen in deze wereld, zegt de apostel in de Hebrëënbrief. En dat stempelt onze verhouding tot alles wat er gebeurt. Gelovigen hebben wel bezittingen, maar gaan daarmee om alsof het niet hun eigendom is. Zij hebben verdriet, net als andere mensen, maar worden er niet door overheerst. Zij hebben vreugde, maar gaan er niet in op. Want hun leven wordt gedragen door de hoop op een ander koninkrijk. Om het in beeldspraak te zeggen: Jericho moet vallen, zodat Jeruzalem kan verrijzen. En hoe vaak zitten wij nog met onze ideeën en verlangens in Jericho? Kunnen wij ook de omkeer naar Gods stad, Jeruzalem, maken?

Bij dit geloof hoort volgens de brief ook dat je geen angst hebt voor wat komen gaat. Mozes wordt als voorbeeld gesteld, omdat hij geen angst had voor de Farao. Hij heeft als het ware ook de smaad van Christus gedragen, stelt de apostel. Hij gaf het leven aan het hof vrijwillig op om het vernederende leven van zijn volk te delen. Waarom? Omdat hij uitzag naar de beloning, de stad van God. Net als de andere bijbelse figuren. En in dat rijtje van geloofsgetuigen, wordt dan ook Rachab genoemd, hoewel zij niet uit Israël kwam. De apostel erkent haar als gelovige, vanwege haar inzet voor de verspieters.

Aan deze geloofsgetuigen mogen wij ons spiegelen, als ambtsdragers maar ook als vrijwilligers in de kerk. Als eerste komt het geloof, het vertrouwen dat God ons leidt. Zijn goede boodschap van liefde en vergeving in Christus vormt ons fundament. Maar als tweede moeten we dan wel moedig op weg gaan, zoekend naar tekenen van Gods koninkrijk. Gods bedoelingen zouden in en buiten de kerk werkelijkheid moeten worden, ook al is er veel dat daarmee strijdig is. We doen dat, ten derde, als vreemdelingen en gasten in deze wereld. Het is God die ons geroepen heeft en bij God hopen we telkens ook weer thuis te komen.

Tenslotte. We zijn op doorreis naar het hemelse Vaderland. Maar we laten als het goed is wel een licht schijnen voor de wereld, we zijn wel geroepen om het zout der aarde te zijn. Mensen stellen ook in ons land steeds vaker de vraag naar het goede leven, naar heil en zin, naar troost en hoop, naar kwaad en verlossing, naar zonde en vergeving. Alleen doen ze dat met andere woorden dan vroeger. Hebben wij als kerk de antenne om de vragen te horen en op te vangen? Hebben wij de verspieters die moedige mensen als Rachab opsporen en hen betrekken bij het koninkrijk van God? Laten we hoopvol op weg gaan, met onze drie nieuwe ambtsdragers, ja met de hele gemeente, in Jezus' naam, Amen.